

S. S. U. H:s SKRIFTSERIE, N:O 5.

GIFVEN ICKE
BARNEN ALKOHOL

AF

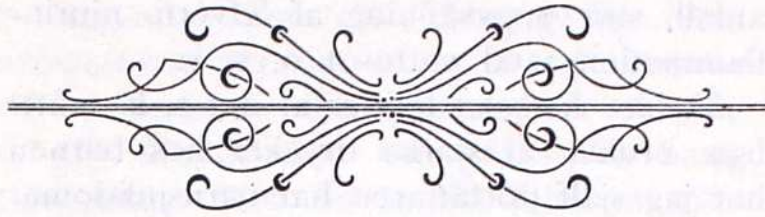
MAX KASSOWITZ
PROF. VID UNIVERSITETET I WIEN.

ÖFVERSÄTTNING.

PRIS 10 ÖRE.

S. S. U. H:s FÖRLAG, UPSALA.

Vond

Alla starka drycker — vin, öl, brännvin, rom och konjak — innehålla en giftig beståndsdel, alkoholen eller spriten, på hvars egenskaper dess berusande verkan beror. Äfven sådana sjukdomar, för hvilka förfallna drinkare äro utsatta, såsom delirium tremens (drinkarevansinne), »fetthjärta», förskrumpna njurar och lefver, framkallas blott genom alkoholens giftiga inverkan. Men isynnerhet barn visa en stor mottaglighet för detta gift, ty det fordras blott en ringa mängd af detsamma för att berusa dem. Under det att dödsfall, hvilka *direkt* bero på den svåra berusningen, blott sällan förekomma hos vuxna, äro sådana hos barn redan mycket ofta iakttagna. Men denna stora mottaglighet hos barnen yttrar sig äfven däri, att till och med ytterst måttliga mängder öl och vin eller rom och konjak, ifall de af barnen drickas regelbundet under en längre tid, kunna framkalla svåra sjukdomssymptomter såsom drinkarevansinne, epileptiska

anfall, stor uppsvällning af lefvern, njurinflammation med vattusot o. s. v.

Dylika hemska följder af det s. k. måttliga bruket af starka drycker hos barnen har jag själf (författaren har barnsjukdomar till specialité i sin läkarepraktik) och många andra läkare vid flerfaldiga tillfällen iakttagit. Den som sålunda icke vill utsätta sina barn för dessa faror, måste ovilkorligen upphöra att gifva dem starka drycker af något slag vare sig dagligen eller »då och då», såsom det tyvärr har blifvit brukligt i många familjer.

Gent emot en sådan maning invändes vanligen, att de starka dryckerna icke utslutande medföra skadliga verkningar, utan äfven nyttiga och hälsosamma, att man har prisat ölet såsom närande, såsom »flüssiges Brot», att vinet stärker, att konjaken befördrar matsmältningen, att alkoholhaltiga drycker »frigöra tanken» o. s. v. Härpå kan man blott svara, att äfven om allt detta vore sant, ingen kunnig och upplyst fader och ingen kärleksfull moder får begå det grofva misstaget att låta barnen åsamka sig svåra sjukdomar blott för att blifva delaktiga af alkoholens berömda »fördelar». Men i *verkligheten* existera alldeles icke dessa fördelar, och de, som tillskrifva alkoholen dessa hälsosamma verkningar, befinna sig i en *fullkomlig och mycket beklagansvärd villfarelse*.

Framför allt är alkoholen aldrig någon-

sin närande, utan alltid blott *giftig*. Ett näringsämne skyddar kroppen och förhindrar densamma förintelse, under det att ett gift förstör den och påskyndar hans upplösning. Men nu är alkoholen ett gift, ty man kan genom densamma döda hvarje människa, hvarje djur och till och med hvarje växt. Talrika försök, som de lärda hafva anställt med alkoholen, förde alltid till samma resultat, det nämligen, att man med alkohol icke kan ersätta den ringaste näring hos en människa eller ett djur och att till och med de minsta alkoholmängder påskynda aftagandet af kroppens verkligt lefvande substans.

Men därmed stämmer det också fullständigt öfverens, att barn, som allt ifrån sin tidigaste ålder fått göra bekantskap med detta s. k. näringsämne, ofta stanna i växten och i utvecklingen, något som naturligtvis aldrig någonsin skulle kunna blifva följden af ett verkligt näringsmedel.

Alldeles på samma sätt förhåller det sig med det alkoholens beprisade underlättande af matsmältningen. Äfven härvidlag hafva experiment med människor och djur visat raka motsatsen. Matsmältningen befördrades nämligen aldrig, utan fördröjdes och försvagades, och iakttagelserna på barn stämmer därmed fullkomligt öfverens. Ty mycket ofta lida barn af dålig aptit endast och allenast därför, att de erhålla öl, vin eller konjak, och återfå sin förra matlust,

så snart man befriar dem från den för matsmältningen störande alkoholen.

Likaså är alkoholens beprisade »stärkande» egenskap blott en fabel. Styrka hämtar man blott ur *verklig* näring, ur kött, fett, mjöl eller socker, men aldrig ur *gift*. Genom gift kan man på sin höjd för en kort stund döfva trötthetskänslan, men efter denna bedöfning återkommer tröttheten och svagheten med desto större intensitet. Ett maktpåliggande kroppsligt arbete utföres därför alltid bättre *utan* alkohol än *med* densamma, och därför akta sig brottare, kapplöpare och andra täflande att »stärka» sig med alkohol, emedan de veta, att ett sådant »stärkande» skulle förhjälpa dem till ett säkert nederlag.

Såsom det förhåller sig med detta kroppens »stärkande», så förhåller det sig äfven med själens. Äfven härvidlag hafva talrika experiment lagt i dagen, att alkoholen alldeles icke eller blott öfvergående och obetydligt stegrar tankekraften för att i hvarje fall kort därpå nedbringa densamma. Och detta *försvagande* af de andliga förmögenheterna är ingalunda öfvergående, utan det kan räcka timtals, ja till och med i flera dagar. Hos barn åter är en ytterst ringa mängd, t. ex. en deciliter vin, tillräckligt att frambringa en märkbar försämring i uppmärksamheten och fattningsförmågan, Sålunda får man icke

förundra sig öfver, att en undersökning i en af Wiens folkskolor ådagalade, att barn, som voro vana att få dricka vin och öl, mestadels hörde till de sämsta lärjungarne.

Hvar och en som sålunda önskar, att hans barn må förblifva friska och arbetsdugliga både till kropp och själ, må icke gifva dem starka drycker utan söka inrätta det så, att dessa senare hållas så långt som möjligt fjärran från barnen.

